

Ewangelia Jana

Глава 4

1. Щойно Ісус зрозумів, що фарисеї почули, ніби він збирає та хрестить учнів більше ніж Іван, 2. - хоч сам Ісус не хрестив, а його учні, - 3. то залишив він Юдею і знову пішов до Галилеї. 4. Треба було йому перейти Самарією. 5. Приходить до самарянського міста, що називається Сихар, - поблизу села, яке Яків дав був своєму синові Йосипові. 6. Була там криниця Якова. Ісус, утомившись з дороги, сів отак при криниці. Було десь близько шостої години. 7. Приходить жінка з Самарії по воду. Каже їй Ісус: **Дай мені напиться.** 8. Бо учні його відійшли були до міста, щоб купити їжі. 9. І мовила до нього жінка-самарянка: Як ти, будучи юдеєм, просиш пити в мене, коли я жінка-самарянка? Адже юдеї не спілкуються з самарянами. 10. Відповів Ісус і сказав їй: **Коли б ти знала Божий дар і хто є той, що говорить тобі: Дай мені напиться - ти б просила в нього, і він дав би тобі живої води.** 11. Каже йому жінка: Пане, не маєш відра і криниця глибока, - звідки маєш живу воду? 12. Чи ти є більший за нашого батька Якова, - який дав нам криницю, і сам з неї пив, і сини його, і худоба його? 13. Відповів Ісус і сказав їй: **Кожний, хто п'є цю воду, знову буде спраглий, 14. а хто питиме воду, яку я йому дам, не буде спраглим повік; бо вода, яку йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече до вічного життя.** 15. Каже до нього жінка: Пане, дай мені цієї води, щоб я не була спрагла та не приходила сюди черпати. 16. Каже їй [Ісус]: **Іди, поклич свого чоловіка і приходь сюди.** 17. Відповіла жінка й сказала йому: Не маю я чоловіка. Каже їй Ісус: **Добре ти сказала, що не маєш чоловіка, 18. бо п'ятеро чоловіків мала, і той, якого нині маєш, не є твоїм чоловіком. Це ти правду сказала.** 19. Каже жінка до нього: Пане, я бачу, що ти пророк. 20. Наші предки вклонялися на цій горі, а ви кажете, що те місце, де треба кланятися, розташоване в Єрусалимі. 21. Промовив Ісус до неї: **Жінко, вір мені, що надходить час, коли ні на цій горі, ні в Єрусалимі не вклонятиметься Батькові.** 22. Ви кланяєтеся тому, кого не знаєте; ми ж кланяємося тому, кого знаємо, бо спасіння - від юдеїв. 23. Але надходить час - і вже тепер він є, - коли правдиві поклонники поклоняться Батькові Духом і правдою; бо й Батько шукає собі таких поклонників. 24. Бог є Духом - і хто йому поклоняється, повинен поклонятися духом і правдою. 25. Відказує йому жінка: Знаю, що прийде Месія, який називається Христом; коли він прийде, то сповістить нам усе. 26. Каже їй Ісус: **Я, що говорю з тобою, є ним.** 27. І тоді надійшли його учні і дивувалися, що розмовляв із жінкою. Однак ніхто з них не спитав: Чого хочеш?, або: Навіщо говориш з нею? 28. А жінка лишила своє відро, пішла до міста й каже людям: 29. Ходіть та подивіться на чоловіка, який мені сказав усе, що я зробила; чи не є він, бува, Христос? 30. Вийшли з міста й ішли до нього. 31. Тим часом учні просили його, кажучи: Равві, їж. 32. Він сказав їм: **Я маю їсти страву, якої ви не знаєте.** 33. Учні перемовлялися між собою: Чи не приносив хто йому їсти? 34. Каже їм Ісус: **Моя страва - чинити волю того, що послав мене, та довершити його справу.**

35. Чи не кажете ви, що за чотири місяці настануть жнива? А я кажу вам: Підніміть ваші очі, погляньте на ниви, які вже половіють до жнив. **36.** Хто жне, той одержує винагороду і збирає плід для вічного життя, щоб разом раділи, хто сіє і хто жне. **37.** Бо тут справджується приказка: Один сіє, інший жне. **38.** Я послав вас жати там, де ви не трудилися; інші трудилися, а ви пожинаєте їхню працю. **39.** Багато самарян із того міста повірило в нього за слово, яке засвідчила жінка, що: Він сказав мені все, що я зробила. **40.** Ось чому, коли прийшли до нього самаряни, то просили його, щоб побув у них. І був там два дні. **41.** І ще чимало повірило за його слово. **42.** Жінці ж казали: Вже не через твоє свідчення віримо, бо самі чули і знаємо, що він є справжній рятівник світу - [Христос]. **43.** А через два дні пішов звідти, [і пішов] до Галилеї, **44.** бо сам Ісус засвідчив, що пророк не має пошани в своїй батьківщині. **45.** Отже, коли прийшов у Галилею, галилеяни прийняли його, побачивши все, що зробив у Єрусалимі на святі, - бо й вони ходили на свято. **46.** Отож, [Ісус] знову прийшов до Кани Галилейської, де перетворив був воду на вино. В Капернаумі був якийсь придворний, син якого нездужав. **47.** Почувши, що Ісус прийшов з Юдеї до Галилеї, він пішов до нього і просив [його], щоб завітав та зцілив його сина, що був при смерті. **48.** Ісус сказав до нього: **Якщо не бачите знаків і чудес, не вірите.** **49.** Каже до нього придворний: Господи, прийди хутчій, поки не померло моє дитя. **50.** Каже йому Ісус: **Иди, твій син живий.** [І] повірив чоловік у слово, яке сказав йому Ісус, і пішов. **51.** Зразу, як він входив, його раби зустріли його [і сповістили йому], кажучи, що його син живий. **52.** Запитав у них про годину, в якій йому покращало. Сказали йому, що вчора, о сьомій годині залишила його пропасниця. **53.** Зрозумів батько, що то була якраз та година, в якій сказав йому Ісус: **Твій син живий.** І повірив він сам і весь його дім. **54.** Це вже було друге чудо, що його звершив Ісус, прийшовши з Юдеї в Галилею.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса